

РЕШЕНИЕ

№ 5761

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6383** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 2091 от 09.06.2022 г., постановено по н.а.х. дело №15629/2021 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 20-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № К - 040556 от 27.09.2021 г., издадено от директора за Регионална дирекция за област С., към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП), с което на основание чл. 45, ал. 1, вр. чл. 10а, ал. 2 от Закона за потребителския кредит (З.), на „Уникредит Кънсьюмър Файненсинг“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл.10а, ал.2 от З..

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено, а вместо него НП-потвърдено.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона -чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63 от ЗАНН, аргументирано в жалбата.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощника си-адв.А., оспорва жалбата по съображенията, изложени в писмения отговор. Заявява искане за

присъждане на разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 17.05.2021 г. П. К. Г. подал по електронен път в КЗП жалба/сигнал срещу „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД, в която се съдържа оплакване от неравноправни договорни условия. В жалбата е посочено, че при потребителски кредит застрахователната премия се начислява и удържа в началото на срока на кредита върху главницата, като по този начин се олихвява и застрахователната премия. Заявено е искане за извършване на проверка и евентуално прекратяване на прилагането на нелоялна практика.

Във връзка с тази жалба от инспектори при КЗП била извършена проверка на „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД по изисканите и представените документи, за която на 16.07.2021 г. бил съставен Констативен протокол №К-2721511. При проверката дружеството посочило, че събиране на таксата от 190 лева за разглеждане на кредита, е за разходите, които то има по проверка, анализ и оценка на кредитоспособността на потребителя, които разходи включват такива за външни контрагенти /НОИ, ГРАО, БНБ, и др./, за проверка на клиенти и техните съдлъжници и поръчители, за разходи, свързани с вътрешни информационни системи /в случая: разходите били: за ИТ системи, свързани с анализ, оценка и решения - 10 лв.; за заплати на отдел „Риск“ - 10 лв.; за проверки - 5 лв.; за поддръжка на агентска мрежа - от която основно зависи получаването на документите за оценка -165 лв./. Въз основа на установените при проверката обстоятелства била направена преценката, че „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД по сключения на 13.05.2021 г. в [населено място] договор за паричен потребителски кредит, в общия размер на кредита/главница 20 069,32 лева, е включило, освен чистата стойност на кредита - 18 500,00 лева и застрахователната премия от 1 379,32 лева, и такса за разглеждане на кредита от 190,00 лева /за оценка на кредитоспособността на потребителя/, която се финансира от кредитора, и като е изискано заплащане на такса за разглеждане на кредита, за дейности свързани с усвояване на кредита, е нарушило чл.10а, ал.2 от З.

На 16.07.2021г. срещу дружеството бил съставен АУАН, срещу който в законоустановения срок пред АНО е депозирано писмено възражение.

Във основа на така съставения АУАН наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление.

За да отмени НП, въззивната инстанция приела, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя в производството, в т.ч. и на правото му на защита. При аргументацията на този извод въззивната инстанция е изложила, че в АУАН и НП липсва конкретизация на нарушението с индивидуализиращо изписване на

конкретния договор за кредит и потребителя по него. Посочил е, че е недопустимо елементи от обективната и/или от субективната страна на нарушението да не са посочени в текстовото изписване на нарушението, а да се извеждат по подразбиране или предположение. На следващо място въззивната инстанция е приела, че в нарушение на чл.52, ал.4 от ЗАНН, АНО не е отразил в НП, че срещу АУАН е постъпило възражение, и не е изложил никаква преценка по същото. Поради това СРС е приел, че с оглед допуснатите съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат санирани, НП следва да бъде отменено.

Решението е постановено в нарушение на закона.

Неправилна е преценката на първата инстанция за тежестта на порока, засягащ АУАН и НП, относно описанието на нарушението. Не се споделят изложените доводи за липса на конкретизация на нарушението с индивидуализиращо изписване на конкретния договор за кредит и потребителя по него. Съгласно нарушената разпоредба на чл.10а, ал.2 от З., кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита.

В конкретния случай и в АУАН, и в НП изрично се посочва, че „Уникредит Кънсюмър Файненсинг“ ЕАД е изисквало заплащане на такса за разглеждане на кредит за дейности, свързани с усвояване на потребителски паричен кредит, сключен с потребител на 13.05.2021г., в нарушение на чл. 10а, ал. 2 от З.. Посочени са и индивидуализиращи белези на договора за кредит, като е посочена датата на сключването му - 13.05.2021 г., общия размер на кредита (главница) 20 069,32 лева, в която сума са включени чиста стойност на кредита 18 500,00 лв., такса за разглеждане на кредита 190,00 лв. и застрахователна премия от 1 379,32 лв., които се олихвяват със същия лихвен процент, а именно: 4,44 %. Цитирана е изрично и жалбата на потребителя по номер и дата. Поради това независимо, че номерът на договора за кредит и имената на потребителят, не са изрично посочени, описанието на извършеното нарушение очертава признаците на деянието от обективна страна, поради което не е налице нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН.

Дори формално да е налице нарушение на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, то не може да бъде квалифицирано като съществено доколкото не е засегнало правото на защита на санкционираното лице да разбере кое точно деяние му е вменено като административно нарушение и да организира адекватно защитата си. Видно от възражението срещу Акт №040556/16.07.2021 г., изпратено до КЗП, данни относно номера на договора за паричен кредит и имената на потребителя по него са били предоставени на дружеството чрез връчването на жалбата на потребителя още в началото на проверката.

Не се споделят и изводите на въззивния съд по отношение на нарушението на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, по следните съображения:

В съотв. с чл.52, ал.4, изр.1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, АНО е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, да прецени възраженията и събраните доказателства. АНО обаче няма нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл.57, ал.1, т.1–10 ЗАНН като задължителен реквизит. Обсъждането на възражението по чл.44, ал.1 ЗАНН може да е само част от факултативно съдържание на НП.

С оглед гореизложеното настоящата инстанция намира, че при издаване на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи го до степен,

обосноваваща неговата незаконосъобразност. Като е достигнал до извод за обратното, СРС е постановил решението си при осъществяване на порока по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63в ЗАНН.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че обжалваното решение е неправилно и следва да бъде отменено като вместо него бъде постановено друго, с което процесното НП да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2091 от 09.06.2022 г., постановено по н.а.х. дело №15629/2021 г., по описа на Софийския районен съд и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К - 040556 от 27.09.2021 г., издадено от директора за Регионална дирекция за област С., към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите .

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.